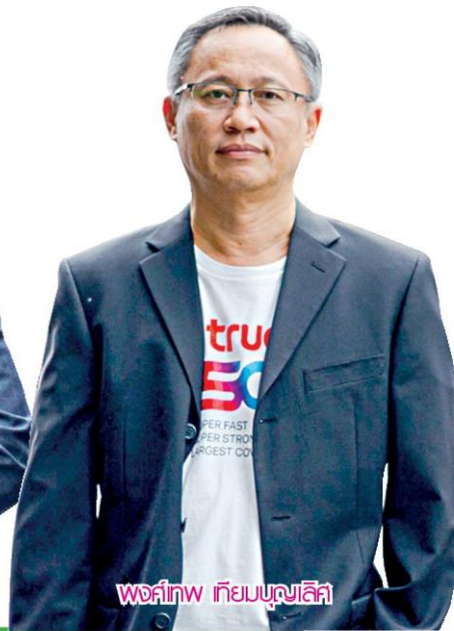

ไขคำตอบ?จัดระเบียบสายสื่อสาร ภารกิจท้าทายเพื่อเมืองไทยสวยงาม

คุณมนตรี อุดมศิลป์ประสิทธิ์

พงศ์เทพ เกียมบุญเลิศ

หลายๆ คนที่เดินตามท้องถนนบนฟุตปาธ ผ่านเสาไฟฟ้า คงเคยเห็นสายไฟ สายสื่อสารที่พาดกันยุ่งเหยิง ระโยงระยาง ดูรกเต็มไปหมดไม่เป็นระเบียบ ขาดความสวยงาม โดยเฉพาะในพื้นที่เมืองหลวงอย่าง กทม.

นอกจากไม่สวยงามแล้ว ยังอาจเกิดปัญหาสายไฟไหม้จนลุกลามไปติดที่อยู่อาศัย หรือรถยนต์ที่จอดอยู่ตามถนนดังที่เห็นเป็นข่าวและแชร์ผ่านโลกโซเชียลบ่อย ๆ

แม้หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหามานานหลายปี เพื่อสร้างเมืองที่สวยงามน่าอยู่ แต่การจัดระเบียบสายสื่อสาร และการนำสายสื่อสารลงดินก็ไม่ใช่เรื่องง่าย มีความยากลำบากและอุปสรรคอย่างไร วันนี้คอลัมน์ "ชีวิตติด TECH" มีคำตอบให้คลายสงสัยกันว่าทำไมจึงช้าไม่ทันใจ จากผู้ทำงานเรื่องนี้

"ชฎานนท์ อุดมศิลป์ประสิทธิ์" จากทีม Right of Way ของทรู ซึ่งดูแลการขออนุญาตใช้ท่อร้อยสายใต้ดินและเสาไฟฟ้า

สำหรับการวางระบบโครงสร้างสายสื่อสาร บอกว่า สายสื่อสารที่พาดร่วมอยู่บนเสาไฟฟ้าเกิดขึ้นมาตั้งแต่ยุคที่มีการขยายบริการโทรศัพท์พื้นฐานในประเทศไทย ต่อมาเมื่อเทคโนโลยีด้านการสื่อสารพัฒนาให้ทันสมัย ความต้องการใช้งานอินเทอร์เน็ตและบริการข้อมูลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ให้บริการเครือข่ายจึงจำเป็นต้องลากสายไฟเบอร์เพิ่มเติม เพื่อรองรับความต้องการของผู้ใช้และแบนด์วิดท์ที่สูงขึ้น

“สายสื่อสารที่เห็นอยู่บนเสานั้นจึงมีทั้งสายโทรศัพท์เดิมที่ยังไม่ได้ออก สายไฟเบอร์ซึ่งเป็นสายใหม่ให้บริการอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน รวมถึงสายสื่อสารของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สายกล้องวงจรปิดในจุดต่างๆ ดังนั้นสายสื่อสารที่เราเห็นว่ามีมากมายจึงเป็นสายของผู้ประกอบการและหน่วยงานต่างๆ รวมกว่า 10 ราย”

การแก้ปัญหาดังกล่าวที่มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน หากไม่มีเจ้าภาพ หรือการประสานงานกันที่ดีจะทำให้การแก้ปัญหายิ่งล่าช้า

“พงศ์เทพ เทียมบุญเลิศ” จากทีม Government & Public Utilities ของทรู บอกว่า ในปี 64 คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเห็นชอบให้

สำนักงาน กสทช. ขับเคลื่อนแผนบูรณาการจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า โดยให้ประสานความร่วมมือกับการไฟฟ้านครหลวง(MEA) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค(PEA) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ (NT) กรุงเทพมหานคร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการโทรคมนาคม

ประกอบกับ MEA และ PEA ก็มีนโยบายการปรับเปลี่ยนสายไฟฟ้าอากาศให้เป็นสายไฟฟ้าใต้ดินตั้งแต่ปี 60 จึงนำไปสู่

แนวทางการนำสายสื่อสารลงดินตามไปด้วย เมื่อผู้ประกอบการโทรคมนาคมดำเนินการรื้อสายสื่อสารออกจากเสาไฟฟ้าเสร็จเรียบร้อย MEA และ PEA ก็จะดำเนินการหักเสาไฟฟ้าตามแผนงาน เมื่อเสร็จแล้วจะช่วยให้ถนนสายต่าง ๆ เกิดทัศนียภาพของถนนที่สวยงามโดยที่ผ่านมาก็ได้เริ่มดำเนินการในถนนสายสำคัญและย่านเศรษฐกิจ เช่น วิทยุ สีลม สาทร พระราม 4 และอโศก ฯลฯ

อย่างไรก็ตามการจัดระเบียบสายสื่อสารและนำสายสื่อสารลงดิน ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ มีขั้นตอนที่ต้องประสานงานกับหลายหน่วยงาน

“ชฎานนท์” และ “พงศ์เทพ” บอกว่า การจัดระเบียบสายสื่อสารนั้น มี 2 วิธี คือ 1. การจัดระเบียบสายสื่อสารบนเสาไฟฟ้า คือ

การจัดระเบียบสายที่พาดอยู่บนเสาไฟฟ้าให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น การรื้อถอนสายที่ไม่ได้ใช้งาน และการ

ยุบรวมสายสื่อสาร และนำสายขึ้นคอนตามมาตรฐานระเบียบของ MEA และ PEA ข้อดีของวิธีนี้คือ การบำรุงรักษาที่ง่ายและใช้งบประมาณไม่มากนัก หากระบบแจ้งเตือนว่าพบความเสียหายก็สามารถซ่อมบำรุงหน้างานได้ทันที

2. การนำสายสื่อสารลงดิน คือ การย้ายสายจากเสาไฟฟ้าลงไประวางในท่อใต้ดิน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนระบบโครงสร้างทั้งหมด โดยทำควบคู่กับโครงการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดิน เพื่อให้พื้นที่ดูสะอาดตา ลดอุบัติเหตุ วิธีการนี้จะใช้งบประมาณมากกว่าวิธีแรกหลายเท่า ข้อดีคือ ช่วยเพิ่มความปลอดภัยและความมั่นคงของสายสื่อสาร แต่หากมีความเสียหายต้องใช้ระยะเวลาซ่อมบำรุงมากกว่า

สำหรับการนำสายสื่อสารลงใต้ดินจะสอดคล้องไปตามแผนงานของ MEA และ PEA ในการเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดิน ซึ่งมีทั้งพื้นที่เมืองชั้นใน และในเมืองใหญ่ รวมถึงเมืองหลักที่มีเศรษฐกิจเติบโต พื้นที่ท่องเที่ยว และพื้นที่ตามนโยบายของรัฐที่ต้องการปรับปรุงทัศนียภาพให้สวยงาม

นอกจากการประสานงานแล้ว การทำงานอาจต้องพบเจออุปสรรคต่อการทำงานในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำสายสื่อสารลงดิน ที่เป็นการทำใหม่ทั้งระบบ

“ชฎานนท์” บอกว่า เมื่อวางแผนที่จะนำสายสื่อสารลงดิน ณ จุดใด เราต้องวางระบบสายสื่อสารใต้ดินให้เสร็จสมบูรณ์ก่อน โดยทำงานคู่ขนานไปกับการให้บริการระบบเดิม จากนั้นจะมีช่วงที่ตัดถ่ายระบบโครงข่ายมายังโครงข่ายที่อยู่ใต้ดินทั้งหมด หากเห็นการตัดสายที่พาดผ่านบนเสาไฟฟ้าเมื่อใด นั่นคือการรื้อถอนหลังจากที่ระบบโครงข่ายใต้ดินเสร็จสมบูรณ์และได้ให้บริการลูกค้าไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม เบื้องหลังการเปลี่ยนผ่านนี้ ต้องอาศัยการวางแผนอย่างรอบคอบ รวมถึงประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการโดยไม่ให้กระทบต่อการใช้งานของลูกค้า และผู้สัญจรใช้พื้นที่บริเวณหน้างาน ขั้นตอนการทำงานมีดังนี้

1. เตรียมข้อมูลลูกค้า และสำรวจหน้างาน เมื่อรู้กำหนดเส้นทาง ทีมงานทรูจะรวบรวมรายชื่อลูกค้าในพื้นที่ พร้อมลงสำรวจจุดเชื่อมต่อทั้งบนเสาไฟฟ้าและภายในอาคารพร้อมทีมงานผู้รับเหมาเพื่อใช้ในการออกแบบระบบใหม่

2. ออกแบบระบบวางสายใต้ดิน และตรวจสอบความพร้อมของหน้างาน เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วน ทีมวิศวกรต้องออกแบบโครงข่ายใหม่ให้เหมาะกับโครงสร้างใต้ดิน และประสานกับ NT ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแล เพื่อตรวจสอบความพร้อมของท่อใต้ดินที่ติดตั้งอยู่ใต้ฟุตปาธหรือกลางถนน รวมถึงการแจ้งเพิ่มจุดขึ้นให้บริการลูกค้า

3. ดำเนินการวางสายและตัดถ่ายระบบ เมื่อท่อร้อยสายใต้ดินพร้อมและแผนงานชัดเจน ทีมงานจะเริ่มวางสายใต้ดินใหม่ทั้งหมด จากนั้นจึงตัดถ่ายลูกค้าแต่ละรายเข้าสู่ระบบใหม่ โดยการทำงานส่วนใหญ่จะเป็นช่วงกลางคืนเพื่อลดผลกระทบต่อการใช้งานกับลูกค้าและรวมถึงการสัญจรไปมา และก่อนหน้าที่จะมีการเปลี่ยน

ระบบ จะมีข้อความแจ้งลูกค้าที่อาจได้รับผลกระทบในช่วงนั้น ๆ
“บางพื้นที่เราต้องรอเวลาเหมาะสมในการเปิดบ่อที่มีท่อ
สายสื่อสาร ซึ่งอาจทำงานได้เพียงวันละไม่กี่ชั่วโมง บางครั้งทำงาน
ได้เพียงหนึ่งวันต่อสัปดาห์ก็มี รวมถึงเมื่อเปิดบ่อไปมีสภาพไม่
พร้อมทำงาน เช่น มีน้ำขัง ทีมงานก็ต้องสูบน้ำออกจากบ่อก่อน
เหล่านี้เป็นเหตุผลที่การดำเนินงานเป็นไปได้ช้า พื้นที่หนึ่งอาจใช้
เวลา 4-6 เดือน”

ถือเป็นงานยากที่ทุกฝ่ายต้องอาศัยความร่วมมือกัน เพื่อให้
ให้ทัศนียภาพภูมิทัศน์ของเมืองไทยสวยงามยิ่งขึ้น!!

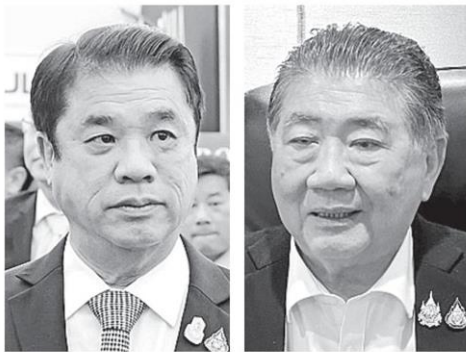
Cyber Daily

■ ควบคุมดูแลการบิน “โดรน” ถึง ชัย เฮดเดอร์ สารพันปัญหา

เรื่องวิ่งตามปัญหาจะเป็นปกติของหน่วยงานประเทศไทยไปแล้ว ช่วงนี้ที่เราเห็นการบินโดรนว่อนไปทั่วทั้งชายแดนเขตทหาร สนามบินทหาร จุดสำคัญต่างๆ ก็เห็นปล่อยไปอย่างนั้น สื่อก็นำเสนอข่าวกันทุกวันว่าอันตรายกับประเทศไทยอย่างมาก ในช่วงต้องเผชิญหน้ากับเพื่อนบ้าน

เพราะนอกจากอาจมีการสอดแนมถ่ายภาพ ทหารที่ติดตั้งธรรมดา ต่อไปอาจมีการใช้โดรนส่งระเบิดมาทิ้ง ใช้โดรนสังหารถล่มที่ตั้งสำคัญ นอกจากทางทหาร ยังมีโรงไฟฟ้า สถานที่ราชการ โรงพยาบาลเขื่อน ถนนหนทาง

หน่วยงานใดดูแลกันแน่ เพราะเห็นกรมการบินพลเรือนก็ออกข่าว สำนักงาน กสทช.ก็ออกตรวจจับโดรนเถื่อน ทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ชรบ. ตระเวนจุดเสี่ยงพบโดรนบินตามที่ชาวบ้านร้องเรียนรายวันแล้ว

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

กুমิธรรม เวชยชัย

ทั้งที่เรื่องการใช้โดรนในภาวะสงครามและภาวะปกติต้องมีการควบคุมกันได้แล้ว

ชลธิ์ บ้านแก้ง

ตอบ คุณชลธิ์

ใครติดตามข่าวโดรนต้องสงสัย หรืออากาศยานไร้คนขับ (Unmanned Aerial Vehicle-UAV) บินว่อนท้องฟ้าหลายสถานที่ก็สังเกตเห็นเช่นเดียวกันที่เสนอแนะมาคือทำไมบริหารจัดการ ควบคุมดูแล “โดรน

ชัย เฮดเดอร์ chai.n@thairath.co.th

ต้องสงสัย” เหล่านี้ไม่ได้

ยิ่งสงสัยต่อไปอีกว่า ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีหน่วยงานใดเลยหรือที่จะมีศักยภาพในการสกัดกั้น โดรนต้องสงสัยเหล่านี้ตั้งแต่ตรวจสอบไปถึงต้นทางสัญญาณควบคุมหรือใช้อุปกรณ์ตัดสัญญาณเพื่อทำลายโดรนหรือแอนตี้โดรนต่างๆ

หน่วยงานในกองทัพเชื่อว่าก็น่าจะมีศักยภาพในเรื่องอากาศยานไร้คนขับพอ

ในภาคการเกษตรรูปแบบต่างๆ

แต่ประเทศไทยนอกจากหน่วยงานที่ควรต้องมีใช้ ก็คงมีไม่เพียงพอ หน่วยงานที่ดูแลก็ทำหน้าที่ไม่เต็มประสิทธิภาพ

ที่สำคัญก็ไม่รู้ว่า กฎหมาย กฎกติกาในการกำกับดูแลครอบคลุมทั่วถึงมีประสิทธิภาพหรือไม่

เอาแค่ที่ตั้งข้อสงสัยกันในวันนี้ เรื่องโดรน เป็นหน้าที่ใครกำกับดูแล ระหว่างสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย CAAT กระทรวงคมนาคม สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)

จัดการ “โดรน” ยังไม่โดน! ละเมิดคำสั่ง บินว่อนรายวัน ไร้อุปกรณ์ตัดสัญญาณสอยทำลาย ถึงเวลาจัดระเบียบ ออกกฎกติกาคุมอากาศยานไร้คนขับ

สมควร แต่ไม่แน่ใจว่ามีเครื่องมือหรือไม่มี

จึงเป็นเรื่องที่รัฐบาล “รักษาการนายกฯ” กุมิธรรม เวชยชัย รองนายกฯ และ รมว. มหาดไทย รวมถึงหากกระทรวงคมนาคม “รมต.สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ” รองนายกฯ และ รมว.คมนาคม จะอาสาเป็นเจ้าภาพ ก็ต้องรีบจัดใหญ่ กำกับดูแลเรื่องโดรนได้แล้ว!

■ ถึงเวลาจัดระเบียบการใช้อากาศยานไร้คนขับ

ก็เป็นอีกเรื่องน่าตกใจกับพาหนะโลกยุคใหม่ อุปกรณ์ทันสมัย อากาศยานไร้คนขับ “โดรน” ถูกนำมาใช้ประโยชน์เป็นที่นิยมไปทั่วโลก ทั้งด้านสงคราม การสู้รบสมัยใหม่ ไปจนกระทั่งด้านการพัฒนา การขนส่งการคมนาคม ไปจนกระทั่งใช้ประโยชน์

หรือบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย รัฐวิสาหกิจในกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับหรือไม่?

■ หน่วยงานกำกับดูแล กฎกติกา ต้องชัดเจน

ผู้ที่ต้องการใช้โดรนคงทราบเบื้องต้นอย่างเว็บไซต์ กสทช. แจงถึงการลงทะเบียนโดรน แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ขึ้นทะเบียนเครื่องวิทยุคมนาคม สำหรับอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินประเภท

อากาศยานที่ควบคุมการบินจากภายนอก (โดรน)-ทำที่ กสทช. หรือเว็บไซต์

2. ขึ้นทะเบียนผู้บังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินประเภทอากาศยานที่ควบคุมการบินจากภายนอก (โดรน)-

ทำที่สำนักงานการบินพลเรือนฯ (CAAT)

สรุปภาษาชาวบ้านคือ ต้องไปทั้ง 2
หน่วยงานเพื่อตีตรา-ตีตัว ทั้งเครื่อง-ทั้งคน

และแน่นอน หน่วยงานรับผิดชอบ
กรณีโดนบินว่อนวันนี้ก็ต้อง 2 หน่วยงานนี้
แหละต้องแข่งขัน

ส่วนเรื่องกฏกติกา กฎหมาย ก้าวทัน
การใช้โดรนในปัจจุบันหรือไม่ ก็คงต้อง
ฝากรัฐบาล ฝากฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายออก
กฎหมายของ 2 สภาฯ รวมทั้งหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องต้องเร่งรีบพิจารณา

เพราะจากเหตุครั้งนี้ก็ให้เห็นแล้วว่า
ติดเครื่องและบินช้ากว่าโดรนไม่ได้เลย!

ชัย เฮดเดอร์

chain@thairath.co.th